

Carta a l'espectador

Sobre l'obra: "Apreciada Helena Serguèievna (La clau de la felicitat)" espectador

Una vegada més tot convidant-te a veure el meu espectacle, vull compartir amb tu, 'espectador', les meves reflexions.

Està clar: Vivim en la pèrdua o —si més no, en la confusió de valors; els valors humans veritables, imprescindibles i eters— utilitzats (molt sub-til-ment-usats) pels partits i per les ideologies de signes diferents (de vegades suposadament oposades!), s'han convertit, com a resultat de l'actitud dels governants, en quelcom absolutament dubtós i fins i tot patètic (només cal veure, que aquest mateix mot 'patètic' ha fet un llarg camí per caure des del lloc més alt, respectat i desitjat, al punt més menyspreable: el ridícul.)

Els governs com passa en el mite de Mides, de vegades, sense voler, ho transformen tot (estan obligats a transformar-ho!), fins i tot el teatre, en els seus servidors (forcen als creadors a entretenir/divertir al poble; o bé a divulgar únicament les seves idees, els seus valors.)

Per això s'entén i apareix com a justa la 'fugida' del servilisme d'alguns creadors artístics (justament per ésser aquesta 'fugida' la característica més fonamental —la naturalesa— dels creadors) que es refugien: en l'experiment, el formalisme, l'art per l'art i que fugen per por de les 'moralitats' i del compromís...

Però aquesta 'fugida', que per cert, és molt favorable als que governen, provoca també la 'fugida' del segon objectiu important de l'art:

Ajudar a l'home a aprendre i comprendre la vida per viure-la de la millor manera possible. (El primer objectiu d'un creador, potser, consisteix a satisfer les seves pròpies necessitats creatives... però el segon ja no és tan introvertit i està destinat a l'exterior: a transmetre un missatge.)

D'aquí ha partit el nostre camí per a la creació de l'espectacle *Apreciada Helena Serguèievna (La clau de la felicitat)*:

Quin preu tenen les idees i les persones (personatges de l'obra *Apreciada Helena Serguèievna* de Liudmila Razumovskaya?)

Aquesta obra —un viu i vital conflicte entre unes idees molt clares i entre uns personatges fàcilment identificables— està escrita per una famosa autora russa que té el do de la bona dramaturga amb les tres facetes fonamentals: reflexiona sobre la vida, coneix el teatre des de dins, i domina perfectament l'ofici de l'escriptura dramàtica.

Ens agradaria aconseguir que participessis, tu, 'espectador', en totes aquestes reflexions gràcies a la seva obra i al nostre espectacle, on hi donen vida als personatges una actriu amb molta experiència, però jove pel seu esperit creatiu —la Mercè Managuerra— i els

actors, joves per edat, però amb una gran capacitat d'experimentar damunt l'escenari —l'Aleix Rengel Meca, el Jordy Sánchez, el Guillem Guefäll i l'Anna Ros.

El nostre espectacle necessita un comentari: Sí, és un esdeveniment!

Fa dues temporades, en aquest mateix espai el seu director l'Ever Blanchet va estrenar *Estimada Helena Serguèievna*, fou un espectacle molt interessant sobre aquesta obra.

Quan vaig decidir muntar el meu espectacle amb la mateixa obra, li vaig demanar d'estrenar-lo a la seva sala. I estic content d'haver-me trobat amb una persona de teatre, una persona amb la mentalitat oberta: VA ACCEPTAR LA MEVA PROPOSTA.

Crec que aquesta mentalitat és precisament el que fa falta per al bon desenvolupament del teatre: bones —i diferents!— propostes que facin els professionals, i bones —i diferents!— interpretacions rebudes pels espectadors, els quals d'aquesta manera puguin comprendre i valorar millor el treball dels actors i directors, comparant-ne les seves qualitats interpretatives.

Espero, doncs, que el nostre espectacle et faci sentir i pensar, apreciat 'espectador'. ■ BORIS ROTENSTEIN / DIRECTOR D'ESCENA